

คำสั่งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19)

ที่ ๑๕/๒๕๖๔

เรื่อง พื้นที่สถานการณ์ที่กำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด

พื้นที่ควบคุมสูงสุด และพื้นที่ควบคุม

ตามข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙

แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

ตามที่ได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และต่อมาได้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวออกไปเป็นคราวที่ ๑๔ จนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น

เพื่อให้การบริหารจัดการและเตรียมความพร้อมในการป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามแนวทางการจัดเขตพื้นที่สถานการณ์ตามข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ (๒) ของคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้กำกับการปฏิบัติงาน หัวหน้าผู้รับผิดชอบและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้อำนวยการศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด - 19 โดยคำแนะนำของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินด้านการแพทย์และสาธารณสุข และศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กระทรวงมหาดไทย จึงมีคำสั่งให้หัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินและพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการตามข้อกำหนดฯ สำหรับเขตพื้นที่สถานการณ์ที่กำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุด และเข้มงวด พื้นที่ควบคุมสูงสุด พื้นที่ควบคุม ตามบัญชีรายชื่อจังหวัดแนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป หรือจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด - 19

บัญชีรายชื่อจังหวัดที่กำหนดระดับของพื้นที่สถานการณ์เพื่อการบังคับใช้มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ
แนบท้ายคำสั่งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19)

ที่ ๑๕/๒๕๖๔

ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด รวมทั้งสิ้น ๒๓ จังหวัด

๑. กรุงเทพมหานคร
๒. จังหวัดกาญจนบุรี
๓. จังหวัดจันทบุรี
๔. จังหวัดฉะเชิงเทรา
๕. จังหวัดชลบุรี
๖. จังหวัดตาก
๗. จังหวัดนครนายก
๘. จังหวัดนครปฐม
๙. จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๐. จังหวัดนนทบุรี
๑๑. จังหวัดนราธิวาส
๑๒. จังหวัดปทุมธานี
๑๓. จังหวัดปราชินบุรี
๑๔. จังหวัดปัตตานี
๑๕. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๑๖. จังหวัดยะลา
๑๗. จังหวัดระยอง
๑๘. จังหวัดราชบุรี
๑๙. จังหวัดสงขลา
๒๐. จังหวัดสมุทรปราการ
๒๑. จังหวัดสมุทรสงคราม
๒๒. จังหวัดสมุทรสาคร
๒๓. จังหวัดสระบุรี

พื้นที่ควบคุมสูงสุด รวมทั้งสิ้น ๓๐ จังหวัด

๑. จังหวัดกาฬสินธุ์
๒. จังหวัดขอนแก่น
๓. จังหวัดชัยนาท
๔. จังหวัดชัยภูมิ
๕. จังหวัดชุมพร
๖. จังหวัดเชียงราย
๗. จังหวัดเชียงใหม่
๘. จังหวัดตรัง
๙. จังหวัดตราด
๑๐. จังหวัดนครราชสีมา
๑๑. จังหวัดนครสวรรค์
๑๒. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๓. จังหวัดพัทลุง
๑๔. จังหวัดพิจิตร
๑๕. จังหวัดพิษณุโลก
๑๖. จังหวัดเพชรบุรี
๑๗. จังหวัดเพชรบูรณ์
๑๘. จังหวัดมหาสารคาม
๑๙. จังหวัดระนอง
๒๐. จังหวัดลพบุรี
๒๑. จังหวัดศรีสะเกษ
๒๒. จังหวัดสตูล
๒๓. จังหวัดสระแก้ว
๒๔. จังหวัดสิงห์บุรี
๒๕. จังหวัดสุพรรณบุรี
๒๖. จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๒๗. จังหวัดสุรินทร์

๒๘. จังหวัดอ่างทอง

๒๙. จังหวัดอุตรธานี

๓๐. จังหวัดอุบลราชธานี

พื้นที่ควบคุม รวมทั้งสิ้น ๒๔ จังหวัด

๑. จังหวัดกระบี่

๒. จังหวัดกำแพงเพชร

๓. จังหวัดนครพนม

๔. จังหวัดน่าน

๕. จังหวัดบึงกาฬ

๖. จังหวัดบุรีรัมย์

๗. จังหวัดพังงา

๘. จังหวัดแพร่

๙. จังหวัดพะเยา

๑๐. จังหวัดภูเก็ต

๑๑. จังหวัดมุกดาหาร

๑๒. จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑๓. จังหวัดยโสธร

๑๔. จังหวัดร้อยเอ็ด

๑๕. จังหวัดลำปาง

๑๖. จังหวัดลำพูน

๑๗. จังหวัดเลย

๑๘. จังหวัดสกลนคร

๑๙. จังหวัดสุโขทัย

๒๐. จังหวัดหนองคาย

๒๑. จังหวัดหนองบัวลำภู

๒๒. จังหวัดอุดรดิตถ์

๒๓. จังหวัดอุทัยธานี

๒๔. จังหวัดอำนาจเจริญ